

מאמר וידבר אלֵקִים גוֹי לֵאמֹר הִתְשַׁכְּיִד

•
מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

•
בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה

ה' תהא שנת עצמות ומהות

שנת הקהל

ק"ג שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

VAYEDABER ELOKIM – 5724

Published and Copyrighted by

MACHON LEHAFOTZAS TORASO SHEL MOSHIACH

770 Eastern Parkway, Brooklyn, N. Y. 11213

Tel. (718) 560-3770 • Email: torasmoshiach@gmail.com

5776 • 2016

Printed in the U.S.A.

פתח דבר

לקראת ש"פ יתרו, הננו מו"ל בזה, בפעם הראשונה¹, מאמר ד"ה וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אשר לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שאמרו בש"פ יתרו ה'תשכ"ד.

*

בהערת המו"ל לד"ה „להבין ענין לקיחת אנשי חיל" לכ"ק אדמו"ר האמצעי² כתבו: „מאמר זה נאמר ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א בש"פ יתרו תשכ"ד [בתוך ד"ה וידבר אלקים את כל הדברים האלה].”

ובפרטיות יותר מסופר ביומן א' התמימים ששהה באותה תקופה בבית חיינו: „ביום חמישי, כ"ו כסלו, נכנס ר' מענדל פוטערפאס [שהגיע לנו יורק במוצאי י"ט כסלו, אחרי צאתו מברית המועצות] לראשונה ליחידות. הוא נכנס בשעה 9:45 ויצא לערך בשעה 11:00. שמעתי שמיד לאחר שר' מענדל יצא, ביקש כ"ק אדמו"ר שליט"א לחפש עבורו את המאמר „להבין ענין לקיחת אנשי חיל" שאמר כ"ק אדמו"ר האמצעי בקשר עם חטיפת הקנטוניסטים לצבא רוסיא, וביקש למצוא את המאמר כבר בלילה ועכ"פ למחר. בלילה מצאו את המאמר, אולם הי' זה רק חלק מהמאמר, וכפי שידוע שמאמר זה הוא ארוך מאוד. שמעתי שגם למחרת שאל כ"ק אדמו"ר שליט"א פעמיים אודות המאמר הנ"ל, והציע גם לחפש אצל כמה מזקני החסידים המחזיקים בידם הנחות שונות, אולם לאף אחד מהם לא הי' את חלקו השני של המאמר, והי' נראה שכ"ק אדמו"ר שליט"א אינו שבע רצון מזה. רק בש"פ יתרו [השבת האחרונה טרם נסיעתו של ר' מענדל מבית חיינו] הבנתי, עכ"פ להשערת, מדוע חיפש כ"ק אדמו"ר שליט"א את המאמר הנ"ל...”

*

תודתנו נתונה לא' מאנ"ש שי' שהמציא לידינו מאמר זה ע"מ לזכות בו את הרבים.

מעל אלף וחמש מאות מאמרי דא"ח נאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

(1) בעת הדפסת ספר המאמרים שמות ח"ב לא הי' תח"י כי אם תוכן קצר מהמאמר. מאמר זה (יחד עם שאר המאמרים שהגיעו לידינו לאחר הדפסת הספרים אליהם שייכים) יורפט א"ה בספר המאמרים על נ"ך ומאחז"ל (במדור המילואים).

(2) מאמרי אדהאמ"צ קונטרסים ע' ערה.

שליט"א במשך השנים תשי"א-תנש"א, ות"ל זכינו שרובם ככולם נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנם עשרות (!) מאמרים שטרם ראו אור מעולם, ובזה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות ממאמרי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיואיל לשלחם למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהם את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד תורתו של משיח – ובפרט מאמר זה, בו מבואר מדוע א"א לקיים רוב המצוות בזמן הגלות – נזכה תיכף ומיד ממש לקיים את כל המצוות, „כמצות רצונך“ בגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורה מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממ"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ימות המשיח, שנת ה'תקל"ה,

ועש"ק פ' יתרו, ה'תשע"ו (ה' תהא שנת עצמות ומהות),

ק"ג שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,

ברוקלין, נ.י.

בס"ד. ש"פ יתרו, ח"י שבט ה'תשכ"ד

הנחה בלתי מוגה

וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר¹, והקשה ע"ז אדמו"ר הזקן² מה הפירוש לאמר לאחרים³, והלא במתן תורה ה' לאשר ישנו פה ולאשר איננו פה⁴, שכולם היו במתן תורה⁵, ומה הפירוש לאמר. אלא הפירוש הוא⁶, דבשעת לימוד התורה אז הוה תען לשוני אמרתך⁷, דנוסף על זה שהקב"ה קורא ושונה כנגדו⁸, הנה אדנ"י שפתי תפתח⁹ ותען לשוני אמרתך, וזהו לאמר, שבכל אחד ואחד בעת לימוד התורה יש הלאמר, כמו במקבל הראשון, שמשא קיבל תורה מסיני¹⁰, שהי' שכינה מדברת מתוך גרונו¹¹.

אמנם צריך להבין מהו החילוק בין תורה למצוות, שבתורה אפשר להיות אופנים נעלים עד כמו במשה רבינו ע"ה ששכינה מדברת מתוך גרונו, משא"כ במצוות הרי נחסרו כמה מצוות שאחר חורבן בית המקדש נתבטלו¹², שבלימוד התורה יש לא רק סדר נזיקין אלא גם קדשים וטהרות, וא"כ הי' צ"ל כן גם במצוות, דהרי ענין התורה הוא שמביא לידי מעשה¹³, ובפועל אנו רואים שבכלל יש מצוות התלויות בארץ, וגם בהשאר הרי נתבטלו כמה מצוות, ובמצוות שנשארו לפליטה ישנם כמה וכמה מישראל שאי אפשר להם לקיים המצוות משום אונס, עד שהתורה אומרת עליו שהוא אונס. ובפרט אחינו הנתונים בצרה ובשבי' שמועעים ומעכבים מעלימים ומסתירים להם אותם הכופרים בנותן התורה ובמצוה המצוות, ואי אפשר להם לקיים המצוות, ושם נמצאים המוכחרים שבישראל. והנה איתא בגמרא¹⁴ שאלמלא נגדוה לחנני' מישאל ועזרי' לא הי' אפשר להם לעמוד בניסיון, אשר זהו

(8) ראה תדא"ר פי"ח. יל"ש איכה רמז תתלד.
 (9) תהלים נא, יז.
 (10) אבות פ"א מ"א.
 (11) ראה זח"ג רלב, א (ברע"מ). ז, א. רסה, סע"א. שו, ב. ועוד – נסמן בסה"מ במדבר ח"א ע' שלו.
 (12) ראה (נוסף להנסמן לקמן הערה 27) תו"א ויחי מו, ריש ע"ב. לקו"ת שלח מג, ד. אוה"ת ויחי (כרך ו) תתשכט, א. וראה הנסמן במאמרי אדהאמ"צ במדבר ח"ג (במילואים) ע' א'רעט.
 (13) קידושין מ, ב. ב"ק יז, א.
 (14) כתובות לג, ריש ע"ב.

(1) פרשתנו (יתרו) כ, א.
 (2) תו"א פרשתנו סז, ב. מאמרי אדה"ז תקס"ז ע' קמט. לקו"ת שה"ש מ, ב. וראה גם תו"ח פרשתנו שע, סע"א. רד"ה זה תשכ"ט (סה"מ שבועות ע' רסז). רש"ן.
 (3) ראה לקו"ש ח"ו ע' 119, ובהנסמן שם הערה *1.
 (4) ע"פ ל' הכתוב – נצבים כט, יד.
 (5) פדר"א פמ"א. תנחומא פרשתנו יא. שמו"ר פכ"ח, ו. זח"א צא, א. ובכ"מ.
 (6) תו"א שם. תו"ח שם שע, ב ואילך (וראה שם שעג, ב). ובכ"מ.
 (7) תהלים קיט, קעב.

בג' עבירות הידועות¹⁵, ובנוגע לגדולי עולם, וכאן זה משך כמה וכמה שנים שעמדו במסירות נפש ועומדים גם עתה במסירות נפש ומונעים בעדם לקיים המצוות, ואינו מובן מדוע יש ענין זה, ומה החילוק בין תורה למצוות שתורה יש גם עתה וכו' משא"כ מצוות.

ויובן זה בהקדים מאמר כ"ק אדמו"ר האמצעי¹⁶ [שנכתב בכותרת (קעפל) של המאמר ששמע את המאמר מאדמו"ר האמצעי לפני שבע שנה¹⁷ בעת שלקחו בני"י ודחפום ואנסום לעבור על רצון העליון], ומתחיל שם שצריך להבין איך יש ענין זה, ותוכן המאמר בקיצור הוא דהנה כתיב רוצה ה' את יראיו¹⁸, ורצון יראיו יעשה¹⁹, שזהו הרצון שלמעלה מטעם ודעת וזהו הרצון שיש בתורה ומצוות, דבכלל יש ב' מיני רצונות, א' למעלה מן הטעם והב' למטה מן הטעם, שהרצון למעלה מחב"ד אפשר להיות גם למטה, והוא ענין העקשות, ולמעלה הוא ענין משום טעם כמוס, וענין הרצון למטה מן הטעם הוא כמבואר בתניא²⁰ שכשמבין שהדבר הזה טוב הרי אוהב את הדבר וכשמבין שאינו טוב אזי שונא את הדבר, אבל ענין למעלה מן הטעם, למטה הוא עקשות, אבל למעלה ח"ו לומר כן²¹, אלא למעלה הוא כנ"ל ענין של טעם כמוס. שזהו רוצה ה' את יראיו, שזהו כללות הרצון בתורה ומצוות שזהו למעלה מן הטעם. והגם שיש במצוות גופא חוקים ומשפטים²², שחוקים הם כמו פרה אדומה ושעטנז, שבהם השטן ואומות העולם מונים את ישראל²³, ומשפטים הם כמו סוכות כמ"ש²⁴ למען ידעו דורותיכם, וגיד הנשה כמ"ש²⁵ על כן לא יאכלו, שיש להם טעם, מ"מ אין זה רק לתרץ לאומות העולם והשטן, אבל באמת אין לזה טעם, ובפרט על פרטי המצוות, ופנימיות ענינם אינו ידוע כמבואר בתניא²⁶, ובאופן כזה מקיימים ישראל את המצוות, וכדוגמת החכם שאומר דברים נעלים והמקבל חוזר על האותיות אבל אינו יכול להסבירו כיון שאינו בערכו, אבל הוא מאמין שיש בזה שכל עמוק כיון שחכם גדול אמרם, ובאופן כזה מקיימים ישראל את המצוות.

20) ראה תניא פ"ט. וראה מאמרי אדהאמ"צ שם ס"ע רסג.

21) ראה גם המשך תרס"ו ע' לה. תער"ב ח"ג ע' א'רלט. ד"ה פדה בשלום תשט"ו (סה"מ י"ב-י"ג תמוז ע' לד).

22) ראה פרש"י תולדות כו, ה (צויין במאמרי אדהאמ"צ שם ע' רסה). וראה רמב"ן עה"פ ואתחנן ו, כ. סה"מ י"ב-י"ג תמוז ס"ע מא. וש"נ.

23) ראה יומא סז, ב. פרש"י חוקת יט, ב.

24) אמור כג, מג.

25) וישלח לב, לג.

26) אגה"ק סי"ט (קכת, א). וראה לקו"ש חל"ב ס"ע 8-177. וש"נ.

15) ראה סנהדרין עד, א. רמב"ם ה' יסוה"ת פ"ה ה"ב.

16) ד"ה להבין ענין לקיחת אנשי חיל מישראל ביד נכרים – נדפס במאמרי אדהאמ"צ קונטרסים ע' רסג ואילך.

17) כ"ה בהנחה. וראה במקורות והערות לד"ה הנ"ל (מאמרי אדהאמ"צ שם ע' ערה): «בתוך כך התחיל לדבר אודות הגזירה מלקיחת אנשי חיל ויאמר בזה"ל, אני ידעתי זה עוד שבעה שנים מקודם כשהייתי על קבר אדמו"ר נ"ע וכו"». וראה גם שם ע' רעו"ז.

18) תהלים קמו, יא.

19) קמה, יט.

אבל אינו מוכן, שלאחר שחרב בית המקדש נתבטלו רוב המצוות ונשארו רק פ"ז מצוות עשה²⁷, ובמצוות ל"ת נשארו רוב המצוות אך מ"מ כמה מהם נתבטלו.

והביאור בזה הוא²⁸, כיון שהמצוות הם הרצון שלמעלה, והרי זה תלוי בהרצון שיש בישראל מלמטה למעלה, ומפני חטאינו גלינו מארצנו²⁹, דהיינו שחסר הרצון בישראל, היינו שחסר הפנו אלי³⁰, ולכן חסר גם מלמעלה לישראל, ולכן חסרו בהמצוות. והגם שלכאורה הנה משום מפני חטאינו הי' צ"ל העונש בענינים אחרים, ולא שע"ז יחסרו בהמצוות, שכשא' ירצה לשוב תהי' לו אפשרות לקיים כל המצוות, אלא הפירוש הוא כיון שהמצוות הם מצד הרצון שלמעלה, וכיון שבישראל חסר הרצון מלמטה למעלה, זה פועל גם מלמעלה. וזהו פנימיות אזהרות הנביאים שיעשו רצון העליון, שאם לא כן הנה נוסף ע"ז שחסר בהשפעות גשמיות, הנה יחסר גם בגילוי הרצון.

והנה הגם שנשארו רק פ"ז מצוות לפליטה, מקטרגת מדת הדין שגם אלו אין ישראל מקיימים, וכשמקיימים אותם עושים אותם מצד מצות אנשים מלומדה³¹, וחסר הדחילו ורחימו שהם הגדפין שעל ידם פרחא לעילא³², ומקטרגת שגם מצוות אלו לא יהיו. וע"ז אומרים שישנם יהודים, ואפילו אם הוא גם מועט נחשב לרוב כמ"ש³³ ונפל ממנו רב שגם א' הוא רב, והם במעמד ומצב שמונעים אותם מתורה ומצוות, וע"ז הוא מצטער וצועק אללי³⁴, א-לי א-לי למה עזבתני³⁵, למה היתה כזאת, מדוע אין מניחים לי לקיים גם המצוות אלו שנשארו, וזה שמצטער ע"ז, מזה ראוי שאין זה מצד מצות אנשים מלומדה, שהרי צער תלוי בתענוג³⁶, שע"י שיש לו צער בהעדר הקיום מזה ראוי שיש לו תענוג בקיומו, וגם אח"כ כשאפשר לו לקיים המצוות מקיים אותם באהבה ויראה ותענוג והתלהבות, וזהו משום שהי' בארץ צי³⁷, וזה מסלק הקטרוג שלא זו בלבד שלא יתבטלו המצוות שנשארו, אלא פועל שיתן גם שאר המצוות, שיכנה בית המקדש השלישי.

והנה נתבאר לעיל, שהמצוות נחסרו עתה משום העדר הרצון, וממילא אי אפשר להמשיך הענין. וזהו גם החילוק שבמצוות עשה נתבטלו רוב ונשארו רק מעט, משא"כ במצוות ל"ת יש כמעט כל המצוות, שענין העשה הוא להמשיך

32) תקו"ז ת"י (כה, ב). תניא פל"ט-מ.
 33) פרשתנו יט, כא. מכילתא ופרש"י עה"פ.
 34) מיכה ז, א. איוב י, טו.
 35) תהלים כב, ב.
 36) ראה אגה"ק סכ"ט (קמט, ב).
 37) ל' הכתוב – ירמ'י ב, ו. יחזקאל יט, יג.
 תהלים סג, ב.

27) ראה גם סה"מ תרכ"ז ע' שנה. המשך וככה תרל"ז (קה"ת, תשע"ג) פנ"ג (ע' נט). ועוד. וראה הנסמך במאמרי אדהאמ"צ שם ס"ע רסו.
 28) ראה גם (באו"א) סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 672 הערה 69.
 29) נוסח תפלת מוסף דיו"ט.
 30) ל' הכתוב – ישע"י מה, כב.
 31) ל' הכתוב – שם כט, יג.

ההמשכות, ומצד מצבו אי אפשר להמשיך יותר בזמן הגלות. וכמשל ברפואה שיש חילוקים בסממני הרפואה, שתלוי במצב החולה עד מן הקצה אל הקצה, משא"כ בנוגע לזהירות אין חילוק, וכל שהוא חולה יותר צריך להיות זהיר יותר, ולכן מצוות עשה נשארו רק פ"ז, משא"כ מצוות ל"ת. ובה אנו אומרים שזה שגבי כמה מישראל אי אפשר להיות גם זה, אין זה ענין של עונש לכאורה, אלא כדי שלא יהי' קטרוג, ואדרבה הו"ע של חסד, כמבואר במאמרים הקודמים³⁸ שהתורה היא תורת חסד³⁹, ואדרבה זה שצועק א-לי א-לי למה היתה כזאת, א-לי א-לי למה עזבתני, היתכן ענין זה, זה גופא פועל על כל ישראל, שמראה שקיום התורה ומצוות נוגע בפנימיות, וזה פועל שיתנו הכל.

ועפ"ז יובן מה דאיתא במדרש⁴⁰ ששאל אברהם אבינו ע"ה להקב"ה איך יתכפרו ישראל, אמר לו הקב"ה יקריבו עולות וקרבנות ויתכפרו, אמר לו אברהם התינח כשבית המקדש קיים, אבל אחר חורבן בית המקדש מה יעשו, אמר לו הקב"ה כל⁴¹ העוסק בתורת עולה מעלה אני עליו כאילו הקריב עולה, וכל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת. והביאור בזה הוא, דהנה לכאורה מדוע צריכים לכל זה, הרי נת"ל שמה שמצטער ע"ז הוא די שהרי זה מראה על העונג, אלא הפירוש הוא, שצריכים שיהי' בעשי' ופועל, וזה הי' שאלת אברהם התינח כשבית המקדש קיים שאז יש ענין של פועל, אבל אחר החורבן שאז אין הפועל, מה יעשו, וע"ז אמר לו הקב"ה שהתורה תחליף את זה. ואין להקשות ממה נפשך אם תורה היא ג"כ טוב, מדוע בזמן שבית המקדש קיים היו צריכים לקרבנות, דהפירוש הוא לא שיש גרעון בתורה, אלא משום שאז הי' הרצון משום איזה טעם שיהי' שיקריבו קרבנות, במילא אם הי' רק ענין התורה, אז הי' באופן שלומד שלא על מנת לעשות או לומד על מנת שלא לעשות⁴², שע"ז הכתוב אומר מה לך לספר חוקי⁴³, משא"כ בזמן הגלות לימוד התורה הוא כמו עשי' ופועל, ולכן הלשון הוא כאילו הקריב עולה בכ', שזהו כתר שלמעלה מתורה, שתורה היא חכמה⁴⁴, ורק בשרשה היא כתר⁴⁵, וזהו הרצון כמו שהוא בטעם כמוס, ולכן הי' הפיזרן לבין האומות⁴⁶ עד באופן של מניעות ועיכובים כדי להראות שישראל עושים בפנימיות. ואין להקשות הרי יש שנשקעו כל כך עד

ע' 317. וש"נ.

(42) ראה תו"כ ר"פ בחוקותי. ירושלמי ברכות פ"א ה"ב, שבת פ"א ה"ב.

(43) תהלים נ, טז.

(44) ראה זח"ב סב, א. פה, א. קכא, א. ועוד.

(45) ראה לקו"ת בהר מג, א. במדבר ז, א. שמע"צ פב, ג. ובכ"מ.

(46) פסחים פז, ב. וראה גם ד"ה צדקת פרזונו שנה זו (סה"מ שמות ח"ב ע' יב ואילך).

(38) ד"ה באתי לגני דמוצש"ק פ' בשלח פ"ה (סה"מ באתי לגני ח"א ע' קעז). וראה לקו"ש חכ"ב ס"ע 71-2. וש"נ. וראה גם אמרי בינה שער הציצית יד [צן], סע"ד ואילך. ובכ"מ.

(39) ל' הכתוב – משלי לא, כו.

(40) ראה מגילה לא, ב.

(41) ראה שו"ע אדה"ז אר"ח מהדו"ת סוס"א. מהדו"ק שם ס"א. הל' ת"ת פ"ב ס"א. וראה גם מנחות בסופה. לקו"ש ח"ח ע' 413. וש"נ. חל"ב

שלא רק שאין בהם הצעקה וכו', ע"ז אומרים כמ"ש שנתבררו הדברים ונצטרפו וירשיעו⁴⁷, שכן צ"ל כמשל צירוף הכסף, שבשעה שמבררים הטוב יותר אז נופל הפסולת הגס⁴⁸, וגם זהו יוצא מן הכלל ולא רובם. אבל לכאורה אם זה רק להראות איך ישראל עושים את המצוות, הי' די שיעשה זה ע"י ישראל אחד ועל ידו הי' מראה הנ"ל, אלא הפירוש הוא שיש ששים ריבוא נשמות⁴⁹ ולכאו"א יש חלק בעולם⁵⁰.

וזזהו וידבר אלקים וגו' לאמר, שזהו החילוק בין תורה למצוות, שרק בתורה אפשר להיות מדריגות נעלות עד שכינה מדברת מתוך גרונו, משא"כ במצוות יש מי שיש לו מניעות ועיכובים ע"ז, שזהו כדי לבחון ולנסות את ישראל ולהראות שתורה ומצוות יקר לגביהם ונוגע לפנימיותם, שמצד זה כמה וכמה מישראל אפילו מעט נקרא רב, עומדים במסירות נפש לא רק על ג' עבירות אלא על כל הדברים, ובאופן שוהודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב⁵¹, שהעמידו דורי דורות של ישראל, לומדי תורה ומקיימי מצוות, שזה פועל שלא יהי' קטרוג, ויאמר לצרותנו די⁵² ויוציאנו מן המיצר אל המרחב כפשוטו ממש ככל הפירושים של אדמו"ר הזקן וכביאור כ"ק מו"ח אדמו"ר⁵³, בקרוב ממש⁵⁴.

רעו"ד בחלקו כנ"ל לומר עליו את האלקים ירא כו' כי כל העולם השייך לנשמתו לא נברא אלא בשביל זה" (ועיי"ש עוד).
 (51) ואתחנן ד, ט"י.
 (52) ראה פרש"י מקץ מג, יד. ב"ר פצ"ב, א.
 (53) ראה סה"ש תרצ"ט ע' 315. וראה שיחת י"ט כסלו תשי"ט (שיחות קודש תשי"ט (ברוקלין, תש"ע) ע' 132-3).
 (54) חסר קצת. לקראת סיום המאמר נזכר הענין דעולם שקול שפעולה אחת מכריעה את הכף (ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד). המו"ל.

(47) ע"פ דניאל יב, י.
 (48) ראה גם מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תמו.
 (49) ראה תניא בהקדמה (ג, ב). פל"ז (מח, א). ובכ"מ. וראה ד"ה וידבר גו' שאו את ראש תשי"ד (סה"מ במדבר ח"א בתחלתו), ובמקומות שנשמנו שם הערה 1.
 (50) חסר המשך התירוץ. וראה מאמרי אדהאמ"צ שם ע' ערב שממשיך: „ואם יש איזה קטרוג על איזה נשמה שיסתלק כל רצונו ית' מאתו מחמת העונות כנ"ל והחלק בעולם השייך לה יאבד, אזי לוקחים ניצוץ א' מהנשמה ההיא לראות אם יש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכרון

הרבנית הצדקנית

מרת חי' מושקא

בת כ"ק אדמו"ר

אור עולם

נזר ישראל ותפארתו

צדקת ה' עשה

ומשפטיו עם ישראל

ורבים השיב מעון

מרנא ורבנא

יוסף יצחק

ובת הרבנית הצדקנית

מרת נחמה דינה

ע"ה ז"ל

נפטרה ביום רביעי פ' משפטים

כ"ב שבט שנת ה'תשמ"ח

ת'נ'צ'ב'ה'

אשתו של – יבלח"ט – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו –

כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם

תיכף ומי"ד ממ"ש, נאוו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכי"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,
חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל
ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר
בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –
"לא לתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"
ובעגלא דידן יתגלה לעין כל
ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו מי"ד ממ"ש ממש!